

225 mm Totallængde, men det viste sig, som ogsaa allerede nævnt af Ordføreren, at det ikke lod sig gøre paa Grund af folkeretlige Overenskomster, der er sluttede mellem Danmark og Sverige. Efter den oprindelige Konvention af 14. Juli 1899 vilde der ikke have været noget til Hinder for det nævnte Ændringsforslag. For den taler kun om Kattegat, men det, der er til Hinder for Ændringsforslaget, er den senere Deklaration af 5. Oktober 1907. Den taler ikke alene om Kattegat, men ogsaa om Kattegat med dets Bugter og Fjorde. Nu vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Landbrugsminister om, hvad der har foranlediget denne Deklaration, hvad der har givet Anledning til, at man fra Konventionen af 1899 ved den omtalte Deklaration af 1907 er gaaet saa meget videre, at man — det er i Virkeligheden en meget betydelig Udvidelse — til Kattegat har føjet dets Bugter og Fjorde. Der er saa meget mere Grund til at rette dette Spørgsmaal til Landbrugsministeren, som den Grænse, man hidtil eller ved Konventionen af 1899 har trukket for Øresunds Vedkommende, efter min Mening og vistnok ogsaa efter Biologers og fiskerikyndiges Mening, slet ikke stemmer med de virkelige Forhold. Man har trukket Grænsen fra Gillebjerg Hoved over til Kullen. Det har man altsaa kunnet blive enig med Svenskerne om. Det er, om jeg saa maa sige, en folkeretlig Grænse for Fiskerne, man der har truffet. Men at Gilleleje i Virkeligheden ikke ligger ved Øresund, men ved Kattegat, tror jeg ikke kan omtvistes, og det er det, der har ført til de meget uheldige Forhold, som Ordføreren omtalte, at man i Gilleleje har Lov til at fiske og ilandbringe Rødspætter af det Mindstemaal, jeg før nævnedes, medens man for Isefjordens Vedkommende ikke har Lov til at gøre det. Begrundelsen skulde være den, at Gilleleje hører til Øresund, hvad det utvivlsomt ikke gør. Men, som sagt, saaledes som Forholdene for Tiden ligger folkeretligt, har det været umuligt at stille de Ændringsforslag, som jeg her har nævnt. Jeg benytter altsaa Lejligheden til at spørge den højtærede Landbrugsminister, dels hvorfor man har udvidet Konventionen saaledes, at Bugter og Fjorde er kommet med ved Betegnelsen Kattegat, og dels hvad Grunden er til, at man har afstukket Grænserne for Øresund paa en saa ejendommelig Maade, at Gilleleje er kommet til at ligge ved Øresund og ikke ved Kattegat.

C. Sørensen: Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har jeg sammen med det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) under Nr. 7 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at alle Bøder, der idømmes i Henhold til Fiskeriloven, skal tilfalde Statskassen. Forholdet er nu det, at Halvdelen af Bøderne gaar i Statskassen. Naar vi har tilladt os at foreslaa, at hele Beløbet skal tilfalde denne, er det for det første ud fra den Betragtning, at det saa ofte har været krævet her i Rigsdagen af forskellige Medlemmer, at vi skulde lade alle Bøderne gaa i Statskassen. Dernæst har den Omstændighed ikke været uden Medvirkning til vort Ændringsforslag, at det er Statskassen, der betaler det Tilsyn, som Saltvandsfiskeriloven kræver. Det blev nævnt af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen), at Udgifterne til Kontrollen med Overholdelsen af Saltvandsfiskerilovens Bestemmelser og for øvrigt ogsaa andre Bestemmelser, der angaar Saltvandsfiskeriet, kræver en Udgift paa over 160,000 Kr. om Aaret, og da Staten afholder Udgifterne, mener vi, det ogsaa var rigtigst, at Bøderne gik ind i Statskassen. Jeg maa desværre samtidig med, at vi stiller dette Krav, gøre opmærksom paa, at uagtet det er stillet saa ofte her i Rigsdagen, er vi ikke kommet ret langt med at imødekomme det. Det skyldes maaske den Omstændighed, at vi alle har en vis Medfølelse med de af vore Medmennesker, der befinder sig i en mindre god økonomisk Situation. Da nu Forholdet her og for Resten ogsaa i en Række andre Tilfælde er det, at en Del af de Bøder, der idømmes, tilfalder en Del forskellige Understøttelsesforeninger, er der, hver Gang Kravet blev rejst her i Rigsdagen, blevet protesteret imod, at Bøderne gik i Statskassen, idet man har henvist til, at de blev anvendt til Formaal, som vanskeligt kunde imødekommes paa en bedre og mindre stødende Maade end ved at lade Bøderne dække den Trang, der var. Det er vistnok en af de væsentligste Grunde til, at vi paa dette Omraade ikke er kommet længere.

Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at da vi havde Lodslovsforslaget til Behandling, rejstes i Forbigaaende det Spørgsmaal, om vi ikke skulde lade de Bøder, der idømtes i Henhold til Lodsloven, gaa i Statskassen. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det vilde ikke have synderlig praktisk Betydning, fordi